

Colin Urquhart. Het Woord, de Geest en gebed. Vrijdag 06-02-04.

U kunt niet een man of vrouw van de Geest zijn, tenzij u een man of vrouw van het Woord bent. Dat is gewoon onmogelijk, omdat Jezus het Woord van God is en de Geest de Geest van Christus is. Woord en Geest zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Een van de grootste misleidingen, die zich in de afgelopen jaren in de kerk heeft voorgedaan, is wanneer mensen zeggen: We hebben de zalving, dus dan hebben we het Woord niet meer zo nodig. Dat is misleiding. Want als we de Geest hebben, dan – zegt Jezus – zal Hij ons leiden tot het Woord. De Geest openbaart het Woord en maakt het daarmee voor ons ook mogelijk, om het te leven.

En u kunt evenmin een man of vrouw van de Geest zijn, zonder een man of vrouw van gebed te zijn. Want wij moeten bidden en zijn, wat God in onze persoonlijke levens en in de kerk wil doen door de macht van de Heilige Geest en door zijn Woord, dat in ons tot leven komt. Dus deze drie dingen gaan samen: Het Woord, de Geest en gebed. Dit zal dan ook het thema van dit weekend worden. Ik zal met u behandelen, hoe deze drie in onze levens op een heel krachtige wijze samen werken. Wanneer u vindt, dat u in een van deze drie gebieden niet zo heel erg goed bent, dan geeft u dat een goede reden, om hier te zijn. God zal tot uw hart willen spreken, om van u een man of vrouw van de Geest te maken, of van het Woord, of van gebed.

Maar als u een man of vrouw van de Geest bent, dan bent u ook een man of vrouw van aanbedding, van gerechtigheid, van integriteit en van nog verschillende andere dingen. Maar in dit ene weekend kunnen we ons niet op al die dingen richten. Daarom gaan we kijken, hoe de Geest, het Woord en gebed met elkaar samenwerken.

Colin introduceert hierna pastor Judith Butler, die dit weekend ook zal spreken. *Zie aan het begin van haar aandeel.*

Gedurende zijn bediening had Jezus een aantal problemen die Hij moest overwinnen.

Vergeet niet, Hij was gezonden door de Vader en Hij had een heel bijzondere opdracht, om ons het goede nieuws te komen brengen van het Koninkrijk van God en vervolgens zichzelf te geven als een offer aan het kruis. Zo moest het voor ons mogelijk worden, dat wij deel uit zouden gaan maken van dat Koninkrijk. Jezus wist, toen Hij uit de hemel hier op aarde kwam, dat het belangrijkste deel van zijn bediening aan het einde daarvan zou komen: Het kruis, de opstanding, zijn terugkeer naar zijn Vader in de hemel en het zenden van de Heilige Geest.

Welnu, het probleem ligt hierin: Hij kon niet op aarde rondwandelen en aan de mensen vertellen: Ik ben de Messias, Ik ben de zoon van God. Dan zouden de Joden Hem mogelijk heel gauw opgesloten hebben, of nog erger. Maar het was toen ter tijd niet ongewoon, dat er mensen rondliepen met dergelijk soort claims.

Jezus moest aan de mensen laten zien, dat Hij de Messias was. En dat deed Hij, niet alleen door wat Hij zei, maar ook door de dingen die Hij deed. Hij kon niet spreken over het kruis. En dat niet alleen omdat het nog niet gebeurd was, maar omdat dat ver voorbij het menselijke begrip ging, dat de Messias zou moeten sterven. Jesaja 53 begrepen de Joden niet op die manier.

Om dezelfde reden kon Hij evenmin spreken over de opstanding. Hij kon niet spreken over het terugkeren naar de Vader en ook al niet erg veel over de Heilige Geest.

De enige mensen die Hij uitleg gaf over de kruisiging, waren de twaalf discipelen. Terwijl zij onderweg waren naar Jeruzalem, daar waar zijn kruisiging zou plaats vinden, toen pas aan het einde van zijn bediening, sprak Hij met hen over de opstanding. Het was duidelijk, dat zij niet

verwachtten, dat het een lichamelijke opstanding zou zijn. Zij waren heel verbaasd, Hem te zien in zijn opstandinglichaam, omdat zij dat helemaal niet hadden verwacht. Zij begrepen dus niet, dat zijn kruisiging nodig was, gevolgd door zijn opstanding. Hij vertelde hun, dat Hij zou moeten terugkeren naar zijn Vader, maar zij wilden of konden werkelijk niet begrijpen, wat dat betekende, totdat zij Hem werkelijk met eigen ogen zagen opgaan naar de hemel. Ook had Jezus in de tijd die Hij bij hen was, maar heel weinig gesproken over de Heilige Geest, tot Hij met hen aanlag bij het laatste avondmaal. Toen op dat moment was dat ook zinnig om dat te doen, omdat de gave van de Heilige Geest spoedig op hen zou neerdalen. Hij sprak daarbij ook niet over gaven en over allerlei geweldige ervaringen. Hij zei hun, dat de Heilige Geest, de Geest der waarheid is. En deze zal jullie leiden in alle waarheid en die zal jullie in herinnering brengen, al wat Ik tot jullie gesproken heb. Hij zal mij aan jullie openbaren. Dus net zoals Jezus begonnen was met een openbaring van God, zou de Heilige Geest die openbaring nemen, om iedere daarop volgende generatie te beïnvloeden met die waarheid.

De discipelen, die Jezus om zich heen verzameld had gedurende de tijd van zijn bediening, waren eigenlijk een vreemd samenraapsel: Vier vissers, een belastinginner, een zeloot en nog een aantal mensen, van wie we echt heel weinig afweten. Maar grote intellectuelen waren zij beslist niet.

Dat behoefden zij ook niet te zijn. Want waarvandaan krijgen we ons begrip van het kruis, de opstanding, van de komst van de Heilige Geest en de plaats waar wij nu zijn in onze relatie tot God? Bijna al die dingen komen tot ons via de brieven van Paulus en de andere geschriften daarna.

Paulus was een groot intellectueel. En na al deze gebeurtenissen, had God deze man met zijn scherpe verstand nodig, om die grote geestelijke waarheden uit te leggen.

Dus legt Paulus ons de betekenis van het kruis uit en de betekenis van de opstanding, en van Jezus terugkeer naar de hemel in overwinning, en van de komst van de Heilige Geest, en hoe de Heilige Geest werkt in ons leven.

En gedurende zijn bediening wist Jezus, dat dit de dingen van cruciaal belang zouden zijn. Daarom moest Hij nog over die dingen spreken. Maar Hij moest dat zo doen, dat niemand eigenlijk in de gaten had, dat Hij het daarover had.

De Schrift vertelt ons, dat Hij nooit anders tot de mensen sprak, dan met gebruikmaking van gelijkenissen.

En bij een zo'n gebeurtenis, toen Hij de mensen de gelijkenis van de zaaier had verteld, kwamen zijn discipelen tot Hem en vroegen Hem, waarom Hij toch alleen maar in gelijkenissen sprak. Wat zij eigenlijk bedoelden te zeggen was, dat zij er zich zorgen over maakten, dat de mensen niet echt goed konden begrijpen, waarover Hij het had.

Maar dit was toen, wat Jezus deed. Hij nam zijn discipelen apart en legde hun deze gelijkenissen uit.

Toen zij Hem vroegen, waarom Hij toch steeds in gelijkenissen sprak, was zijn antwoord veel betekenisvol. Hij zei namelijk het volgende: U is het gegeven de geheimenissen van het Koninkrijk Gods te kennen, maar aan de anderen worden zij gepredikt in gelijkenissen, opdat zij ziende niet zien en horende niet begrijpen. (Luk.8:10)

Wat bedoelde Jezus daar nu eigenlijk mee?

Er zijn geheimenissen met betrekking tot Gods Koninkrijk, die niet door alle mensen begrepen kunnen worden, maar zij zijn gegeven aan u, omdat u mijn discipelen bent en daarom leg Ik ze ook aan u uit. Dus wanneer u de meeste gelijkenissen leest, dan hebben zij vaak twee onderscheiden betekenissen. Zij hebben een betekenis, die op het eerste gezicht

voor de hand ligt en die de mensen, die Hem aanhoorden, goed konden begrijpen. Maar zij hebben tegelijk die geheime boodschap van het Koninkrijk.

Wij kunnen die boodschappen intussen wel begrijpen, omdat wij weten van het kruis, zijn sterven, zijn opstanding, zijn opvaren naar de hemel, en de komst van de Heilige Geest. Jezus wist, wat er zou gaan gebeuren. En Hij wist ook, hoe fantastisch dat allemaal zou zijn voor hen, die in Hem zouden gaan geloven. Maar dat moest allemaal eerst voorbij zijn. Hij sprak over deze fantastische dingen.

Maar, weet u, zelfs vandaag, wanneer heel veel christenen deze gelijkenissen lezen, dan zien zij gewoon nog niet in, wat Jezus ermee bedoelde en hun wilde laten zien. Zij zijn er zo gewend aan geraakt, om alleen maar naar het verhaal te kijken en dan de voor de hand liggende betekenis te begrijpen. Maar de geheimenissen van het Koninkrijk, die God wilde openbaren, kunnen zij er niet in zien.

We gaan nu naar één van die gelijkenissen kijken, een heel bekende. En ik denk, dat ik me op veilige grond bevind, door te zeggen, dat aan het einde van deze boodschap, iedereen hier aanwezig een nieuw begrip zal hebben van deze gelijkenis. U zult in deze gelijkenis dingen gaan zien, die u er waarschijnlijk nog nooit eerder in zult hebben ontdekt. En de boodschap is zo fantastisch. Eigenlijk moet u morgen hier de hele dag aanwezig zijn, want dan zullen we voor u gaan uitpakken, hoe deze waarheden uw leven op een heel praktische wijze kunnen beïnvloeden.

Laten we het evangelie van Lukas opslaan. Halleluja, ik ben erg blij. Zijn er, die ook zo blij zijn?

Jezus zei, dat Hij wilde, dat zijn vreugde in ons zou zijn. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde. (Joh.15:11) Er is zoveel vreugde in het woord van God. Amen!

En nu De gelijkenis van de verloren zoon, zoals deze wordt genoemd.

11 En Hij zeide: Iemand had twee zonen.

12 De jongste van hen zeide tot zijn vader: Vader, geef mij het deel van ons vermogen, dat mij toekomt. En hij verdeelde het bezit onder hen.

13 En weinige dagen later maakte de jongste zoon alles te gelde en ging op reis naar een ver land, waar hij zijn vermogen verkwistte in een leven van overdaad.

14 Toen hij er alles doorgebracht had, kwam er een zware hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden.

15 En hij trok er op uit en drong zich op aan een der burgers van dat land en die zond hem naar het veld om zijn varkens te hoeden.

16 En hij begeerde zijn buik te vullen met de schillen, die de varkens aten, doch niemand gaf ze hem.

17 Toen kwam hij tot zichzelf en zeide: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed en ik kom hier om van de honger.

18 Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tot hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u,

19 ik ben niet meer waard uw zoon te heten; stel mij gelijk met een uwer dagloners.

20 En hij stond op en keerde naar zijn vader terug. En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. (...) En hij liep hem tegemoet viel hem om de hals en kuste hem.

21 En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u, ik ben niet meer waard uw zoon te heten.

22 Maar de vader zeide tot zijn slaven: Brengt vlug het beste kleed hier en trekt het hem aan en doet hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten.

- 23 En haalt het gemeste kalf en slacht het, en laten wij een feestmaal hebben,
 24 want mijn zoon hier was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is gevonden. En zij begonnen feest te vieren.
 25 Zijn oudste zoon was op het land, en toen hij dicht bij huis kwam, hoorde hij muziek en dans .
 26 En hij riep een van de knechts tot zich en vroeg, wat er te doen was .
 27 Deze zeide tot hem: Uw broeder is gekomen en uw vader heeft het gemeste kalf laten slachten, omdat hij hem gezond en wel terug heeft.
 28 Maar hij werd boos en wilde niet naar binnen gaan. Toen kwam zijn vader naar buiten en drong bij hem aan.
 29 Maar hij antwoordde en zeide tot zijn vader: Zie, zovele jaren ben ik al in uw dienst en nooit heb ik uw gebod overtreden, maar mij hebt gij nooit een geitebokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren.
 30 Doch nu die zoon van u gekomen is , die uw bezit heeft opgemaakt met slechte vrouwen, hebt gij voor hem het gemeste kalf laten slachten.
 31 Doch hij zeide tot hem: Kind, gij zijt altijd bij mij en al het mijne is het uwe.
 32 Wij moesten feestvieren en vrolijk zijn, want uw broeder hier was dood en is levend geworden, hij was verloren en is gevonden. (Luk.15:11-32)

Het verhaal heeft een duidelijke betekenis.

Heel vaak wordt deze gelijkenis gebruikt bij evangelisatiegelegenheden.

Die jongere zoon was verloren geraakt en hij moest terugkomen naar zijn vader. Deze wilde hem vergeving schenken en hem zelfs zijn plaats bij hem teruggeven, zodat hij weer in een goede verstandhouding met de vader kon komen.

Deze jongste zoon is dus de zondaar, die redding nodig heeft.

Zoals de vader deze zoon heeft willen vergeven, zo verwachtte hij, dat de oudere broer hem ook zou vergeven. Deze is typisch de godsdienstige, de kerkelijke mens, die zichzelf altijd kan rechtvaardigen. Hij, mag men toch aannemen, zou ook moeten weten te vergeven.

Want als de vader zo ruimhartig is, om die jongen te vergeven, dan mag van de oudere broer ook wel zo n vergevingsgezinde houding worden verwacht.

Dit is duidelijk allemaal waar.

Maar dit is toch niet, waar het in deze gelijkenis eigenlijk om gaat. Het is op die manier wel te gebruiken. Ongetwijfeld zullen heel veel mensen, die dit verhaal hoorden, toen Jezus het vertelde, dit verhaal ook zo hebben begrepen.

Maar dit is niet een gelijkenis, die alleen maar gaat over een verloren zoon. Het is een gelijkenis over een vader, die twee zonen had. En in deze gelijkenis ligt een heel mooie boodschap, over wat zou gaan gebeuren, als resultaat van het kruis, de opstanding, de Hemelvaart en de komst van de Heilige Geest.

Ik zal het u laten zien.

Ten eerste is het duidelijk, dat de vader hier staat voor God, de Vader. Jezus had het over zijn Vader.

De vader had twee zonen. En dus gaat het niet over ongeredde mensen, want die kan men geen zonen van God noemen. Dit is een gelijkenis die handelt over zonen van God.

De Schrift zegt dat, wanneer wij wedergeboren zijn, of we nu een man of een vrouw zijn, wij allemaal zonen van God zijn door ons geloof in Christus Jezus. Dus alleen degenen, die geloof hebben in Christus Jezus, dat zijn de zonen van God.

Dus dit is eigenlijk een gelijkenis over christenen, en niet over ongeredde mensen.

Wat gebeurt er nu.

De jongste zoon komt bij zijn vader en zegt: Vader, geef mij het deel van ons vermogen, dat mij toekomt. (Luk.15:12) Later zullen we zien, wat dat deel van dat vermogen inhoudt.

Maar wat we aan het begin van de gelijkenis zien, is dat die vader dat deel van dat vermogen aan zijn zoon geeft, eenvoudig weg, omdat hij erom vraagt. Hij zegt niet tegen de jongen:

Verdien je dat wel? Voor wat, dat je gedaan hebt, kan ik het als beloning beschouwen? Vind je, dat je wel een goede zoon voor mij bent geweest? En, als ik jou dat deel geef, wat ga je er dan mee doen? Zul je het dan wel op een goede manier gebruiken? De vader zegt niets van dit alles. Maar omdat de zoon zijn deel van het vermogen opeist, geeft de vader het aan hem, zonder vragen te stellen en zonder verwijl, of uitstel.

Zodra hij om zijn aandeel vraagt, krijgt hij het. Want Jezus zegt:

Al wat gij in het gebed gelovig vragen zult, zult gij ontvangen. (Matt. 21:22)

En:

Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden. (Mark. 1:24)

Nu, wat gaat die jongen doen?

In plaats van zijn deel van het vermogen van zijn vader op een verstandige manier te gebruiken, gaat hij weg van de vader. Hij loopt weg van de bedoelingen van God, zelfs ook al is hij zijn zoon. Zelfs al heeft hij zijn erfdeel mogen ontvangen, is er toch iets heel erg mis met zijn leven. Hij leeft niet voor de vader. Hij wil niet die dingen met zijn erfdeel doen, wat zijn vader zou behagen. Hij leeft nog gewoon voor zichzelf. Hij is een zoon, maar hij is geen discipel, want Jezus zei:

Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme dagelijks zijn kruis op en volge Mij.

Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnen wil, die zal het behouden.

Want wat baat het een mens, als hij de gehele wereld wint, maar zichzelf verliest of zelf schade lijdt? (Luk.9:23 -25)

Juist dat, wat de jongste zoon niet wilde doen, was zichzelf verloochenen. Ik en mijzelf stonden nog steeds centraal in zijn leven.

De vader moet hem die erfenis geven, omdat zijn zoon erom gevraagd heeft. Als zoon had hij het recht, om dat te doen.

Maar dan moet de vader horen, wat er gebeurt, terwijl die zoon zijn erfdeel verspeelt. En omdat hij weggegaan is van de wil van zijn vader, begint alles in zijn leven langzamerhand aan stukken te vallen.

Hij gaat dieper en dieper. Want als zijn geld op is, zijn zijn vrienden ook verdwenen. En het eindigt daarmee, dat hij het meest verachtelijke moet gaan doen, dat er voor een jood bestaat: varkens hoeden. Een jood heeft namelijk met varkens niets uit te staan, want het zijn volgens de wet onreine dieren.

Dit is deel van de gelijkenis. De zonden van de jongen hadden hem onrein gemaakt in het oog van God.

Alles was bij hem van kwaad tot erger gegaan. Lager had hij niet kunnen zakken. Zelfs was hij ook nog jaloers geworden op het voedsel, dat de varkens aten. En de Schrift zegt, dat niemand hem zelfs ook maar iets van de schillen wilde geven.

De vader had hem, als zijn zoon, zijn volle erfdeel gegeven. In plaats van te leven als een zoon, leefde hij zoals mensen in de wereld leven. En niemand gaf hem iets.

Wat een tegenstelling.

En dan - gaat de Schrift verder - komt hij tot bezinning. Hij gaat erover nadenken, dat bij hem thuis de huurknechten zelfs beter af zijn, dan hij. Terwijl zij niet eens zonen zijn. Maar zij zullen het beter hebben dan hij.

Dus, weet je wat ik doe? denkt hij, Ik ga terug naar de vader.

Wanneer we moeilijke dingen moeten doen, dan gaan we er eerst goed over nadenken, wat we gaan zeggen. Dus ook hij bereid zijn toespraakje al vast maar voor: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u en ik ben niet langer waard, uw zoon genoemd te worden. Als u mij nog wil aannemen als een van uw huurknechten ...

Hij dacht waarschijnlijk, dat het op die manier wel een goede aanpak was.

Maar – staat er in de Schrift – toen hij terugkam, zag zijn vader hem al van grote afstand komen.

Al zulke details in dit verhaal zijn belangrijk.

Want wat zegt dit detail ons? De vader keek uit naar hem, hij wachtte op hem en hij verlangde naar hem. Hij zag hem terugkomen en hij rende naar hem toe, om hem te ontmoeten. Voor hij zijn goed voorbereide toespraak kon uitspreken, omhelsde de vader hem en ontving hem in liefde. Maar de jongen probeerde zijn toespraak toch nog te houden. Hij zei: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u. Ik ben niet meer waard uw zoon te heten.

Snel! De vader liet hem niet eens uitpraten en wilde verder niets meer van zijn toespraak horen. Hij keerde zich naar een paar knechten en zei: Snel! Breng het beste kleed en doe het hem aan.

Het beste kleed. Echt het beste. Wat betekent die mantel hier? Waar staat die mantel voor? De mantel in het nieuwe testament is Christus. Niet Jezus, zoals Hij was gedurende zijn menszijn. Maar de gekruisigde, de opgestane, ten hemel gevaren, verheerlijkte Christus.

Daar is het begin van het geheim. Hij is de Zoon. En als Zoon zal Hij nooit behandeld worden, als een huurknecht. Hij heeft het volle recht op zijn erfdeel.

En zelfs als hij dat verspeeld heeft, is Hij nog steeds die zoon. En zodra hij weer terugkomt thuis, dan herstelt de Vader zijn zoonschap en de zoon van God krijgt de mantel om, die hem tot Christus maakt.

Straks zullen we zien, wat dat betekent.

Maar Hij geeft hem niet alleen de beste mantel, Hij doet een ring aan zijn vinger. Dat zal een zegelring geweest zijn. Een zegelring werd gebruikt, om een stempel op de verzegeling van alle officiële documenten te drukken. Het was een symbool van autoriteit.

Nu is hij naar zijn thuis teruggekeerd, hij is hersteld in zijn zoonschap, Hij is omkleed met de opgestane, verheerlijkte Christus. En God heeft hem in zijn volle autoriteit van het Koninkrijk hersteld.

En weet u nog, wat Jezus zei? Ik geef u autoriteit over alle machten van de duisternis en niets zal u enig kwaad doen.

En die jongen had zijn autoriteit weggegooid en was gaan leven, zoals de mensen in de wereld leven. Hij was geëindigd in de goot. Niemand had hem toen nog iets willen geven, en alle autoriteit van het Koninkrijk was hij kwijt geraakt. Want niemand kan autoriteit uitoefenen in zonde.

Maar nu is hij terug. Hij is omkleed met Christus en de autoriteit van het Koninkrijk is ten volle hersteld in hem.

Hij krijgt ook nog schoenen voor zijn voeten. Wat betekenen die in het nieuwe testament? Dat zijn de schoenen van het evangelie. Onze voeten zijn geschoeid met het evangelie van vrede.

Nu heeft hij vrede met zijn Vader. Hij kan nu ook vrede hebben met anderen en vrede met zichzelf.

En dan slacht de Vader het vetgemeste kalf. Dit was een dier, dat speciaal bewaard werd, gevoed met het meest uitgelezen soort voedsel, zodat het vlees heel mals en rijk zou zijn. Het werd bewaard voor heel speciale gelegenheden. Met andere woorden, de Vader zei: We moeten feest vieren, want mijn zoon is weer hersteld.

Nu is daar nog die andere, oudere broer. En wat doet hij in dit verhaal?

De jongste zoon verspeelde zijn erfdeel.

De oudste zoon verspeelde zijn erfdeel. Maar op een heel andere wijze. De oudste zoon is als degene, die meer van de kerk houdt, dan van God. Hij is er een, die zich zorgen maakt om de dingen, die hij doet voor God, dan dat hij God toestaat, dingen te doen in zijn leven.

Wat is er met die houding? Hij zeide tot zijn vader: Zie, zovele jaren ben ik al in uw dienst en nooit heb ik uw gebod overtreden. (Luk.15:29a) (Look! All these years I've been slaving for you and never disobeyed your orders. NIV) Met nog andere woorden: Ik heb mij al die jaren uit de naad gewerkt. Ik heb gesloofd.

Deze jongen wist niet, hoe hij als een zoon mocht en moest leven. Hij heeft de mentaliteit van een slaaf. Mij hebt gij nooit een geitenbokje gegeven om met mijn vrienden feest te vieren. (29b) Het is kennelijk nog nooit tot hem doorgedrongen dat, als zijn jongste broer, die duidelijk een rebel en dwarsligger was en bij zijn vader gekomen was en voetstoots zijn erfdeel gekregen had, hij even goed bij zijn vader had kunnen komen en hem had kunnen vragen, wat hij maar wilde. Dat was nog nooit bij hem opgekomen.

Had hij daar geen geloof voor? Waarom niet? Omdat hij niet de mentaliteit van een zoon had. Dit is een slavenmentaliteit.

Hij verwachtte niet, dat zijn vader hem ooit iets extra s zou geven en daarom heeft hij er ook nooit om gevraagd.

Duidelijk geen man van gebed.

Vol boosheid tegen zijn broertje. Maar ook vol boosheid tegen God, de Vader. Want de Vader had die zoon in waarde hersteld en voor die oudere broer was dat onrechtvaardig.

Maar ziet u, omwille van het kruis was het rechtvaardig, om deze zoon te hertstellen, want de straf voor die zoon was al betaald door Jezus aan het kruis.

Is het u wel opgevallen, wat de vader zei tegen deze oudere zoon? Kind, gij zijt altijd bij mij en al het mijne is het uwe. (Luk.15:31) Alles! Waarom? Omdat de Schrift openbaart, dat de zonen van God erfgenamen zijn van God en mede-erfgenamen met Christus en zij zullen alles, maar dan ook alles, alles erven, wat de Vader te geven heeft.

En in die gelijkenis spreekt Jezus over het kruis, de opstanding en het nieuwe opstandingleven, de overwinning over de zonde, over de duivel. En we kunnen alleen maar zonen van God zijn door de Heilige Geest, die in ons werkt. Het is er allemaal. Maar geheim, verborgen. Toen de mensen Jezus hoorden prediken, zullen zij dat allemaal niet begrepen hebben. Maar wij kunnen het begrijpen, want wij zien, wat Hij ons wilde zeggen.

Dus wat heeft ons dat vandaag te zeggen? Als u wedergeboren bent, als u werkelijk een christen bent, dan bent u een zoon van God.

Laten we eens in de brief aan de Galaten kijken.

Want gij zijt allen zonen van God , door het geloof, in Christus Jezus .

Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. (Gal.3:26,27)

Ziet u nu, wat dat betekent? Toen u gedoopt werd in Christus ... Dat was uw waterdoop. De doop met de Heilige Geest is door Christus, dus niet in Christus. De doop in Christus is de doop door onderdompeling, toen u een gelovige werd. En Hij zegt: Gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed. Ziet u, wat er gebeurt?

U gaat onder in het doopbad en dat symboliseert, dat u zich vereenzelvigd met dat, wat Jezus aan het kruis heeft gedaan. Hij is daaraan gestorven en ook u bent gestorven. Paulus zegt dan: Of weet gij niet, dat wij allen, die in Christus Jezus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven door de doop in de dood, opdat, gelijk Christus uit de doden opgewekt is door de majesteit des Vaders, zo ook wij in nieuwhed des levens zouden wandelen. (Rom. 6:3,4)

Maar dan schrijft hij aan de Kolossenzen:

Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. (Kol. 3:3)
Uw waterdoop was uw begrafenisdienst. Het was het einde van uw leven zonder God. Het was het einde van uw leven als zondaar en u bent een nieuwe schepping geworden. En de Schrift zegt ook:

Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. (2 Cor. 5:17)

En op dat punt bekleedde u zichzelf, niet met Jezus, maar met Christus. Met degene die overwonnen had aan het kruis, en degene die opgestaan is uit de dood. Degene die nu regeert in heerlijkheid en in overwinning, en die zijn Heilige Geest over u heeft uitgestort. Bekleed met Christus, bekleed met Christus.

Toen die jongste zoon het huis van zijn vader verliet en de wereld introk, toen liet hij zijn mantel achter. Dus het eerste dat de vader te doen had, toen hij zijn zoon weer in rechten herstelde, was om hem de beste mantel weer om te laten slaan. De beste mantel. Christus is de beste mantel.

Dus als wij bekleed zijn met Christus, wat zal God dan van ons verwachten? Dat wij leven als mensen, die bekleed zijn met Christus. En op dat zelfde moment, dat u bekleed werd met Christus, toen gaf God u een ring. De ring van autoriteit.

Dit hier is mijn trouwring, en dit is mijn apostolische ring. Ik draag het, als iets, dat mij er voortdurend aan herinnert, dat God mij deze autoriteit gegeven heeft. De steen erin is een bloedsteen en dat herinnert mij eraan, dat ik de autoriteit heb, alleen door alles wat Jezus voor mij aan het kruis gedaan heeft.

Maar u hebt een ring van gezag, of u nu ook zo'n ring draagt, om u daaraan te herinneren, of niet.

En God heeft u schoenen voor uw voeten gegeven, want vanaf het moment, dat u werd vervuld met zijn Geest, zei Hij:

Gij zult kracht ontvangen, wanneer de Heilige Geest over u komt, en gij zult mijn getuigen zijn te Jeruzalem en in geheel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde. (Hand. 1:8)

Dus daar waar uw voeten u heenbrengen, bent u getuige van Jezus.

En wat Hij wil, is dat mensen zullen zien, dat u bekleed bent met Christus en dat u in de autoriteit staat, die Hij u heeft gegeven in uw eigen leven. Is dit niet opwindend?

Maar sommigen van u kijken mij aan, alsof zij willen zeggen: Hoe kan dit waar zijn?

Het staat daar echt in Gods Woord. Jezus heeft het de mensen, en zijn discipelen in het bijzonder, onderwezen. En Paulus heeft er ook nog eens duidelijk uitleg over gegeven. Maar de boodschap moeten we goed begrijpen vanuit wat Jezus heeft onderwezen. Hij kon niet spreken over het kruis, zo min ook als over de opstanding. Hij kon zelfs niet spreken over de komst van de Heilige Geest, gedurende de meeste tijd van zijn bediening.

Dit gebeurde eens in de tempel, waar Hij het woord nam:

En op de laatste, de grote dag van het feest der Joden, Loofhutten, stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!

Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.

Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was. (Joh.7:37-39)

Zonder die kleine toelichting van Johannes zou niemand geweten hebben, dat Jezus het hier over de Heilige Geest had.

Er waren een hele boel dingen, die Jezus op deze manier deed. Maar u kunt alleen begrijpen, wat er aan de hand was, na al die prachtige gebeurtenissen, die ons tot verlossing werden.

Wat kunnen we hier nu van leren? Als u christen bent, bent u een zoon van God.

Nog even verder lezen.

Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers een in Christus Jezus.

Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen. (Gal.3:28,29)

U bent erfgenamen van alles dat God beloofd heeft. Jezus is de Ja en Amen op alle beloften van God. Daarom moet u ook een man en vrouw van het woord zijn.

Of weet u soms niet, wat Gods beloften zijn? Als u niet weet, wat uw erfenis is, dan kunt u daarop ook geen rechten laten gelden.

Maar als God u, als een zoon van God, als een kind van God, iets belooft, dan bent u in staat, om er de hand op te leggen. Het is toch immers uw erfdeel.

Morgen gaan we allerlei fantastische toepassingen zien, die hieruit voortvloeien.

Maar laat mij u nog iets, dat toch heel duidelijk is, mogen noemen.

Als u deze openbaring in uw hart opneemt, dus niet alleen in uw verstand, maar in uw hart, dan verandert dat de wijze waarop u tegen uw christelijk leven aankijkt geheel, en daarmee uw relatie met God, en voornamelijk de wijze waarop u moet bidden.

Dit was de openbaring van zoonchap, die mijn leven zo ongeveer vijfendertig jaar geleden totaal heeft veranderd.

In de vroege jaren van mijn bediening diende ik als een anglicaanse voorganger. Op een dag las ik in mijn bijbelstudie in de brief aan de Romeinen, waar Paulus spreekt over de zonen van God. En op eens drong tot mij door: Ik ben een zoon van God. Ik ben een zoon van God. Ik had het zitten lezen aan mijn bureau in mijn studeerkamer. Ik stond op en rennend en springend ging ik door het huis en riep zo hard als ik kon: Ik ben een zoon van God! Ik ben een zoon van God!

Op dat moment, op de een of andere manier, wist ik: Niet langer zal ik dienen als een dienaar. Van nu af aan zal ik spreken als een zoon van God. Ik zal spreken als een zoon van God. Ik zal bidden als een zoon van God. Ik zal met God een relatie hebben als die van Vader en zoon. Ik zal genezing ontvangen zoals een zoon van God die ontvangt. Ik zal mensen vrij zetten zoals een zoon van god dat mag doen.

Maar ook u bent een zoon van God. Dus ook reden genoeg voor u om van blijdschap rond te springen thuis en Ik ben een zoon van God! uit te lopen roepen.

Maar, wacht even, ik ben ook nog Nederlander....

Maar luister nu toch even. Het is beter, om zoon van God te zijn, dan een Nederlander.

Halleluja!

Luister. Waar staat u, wanneer u bidt? Kijk, als zoon van God staat u voor de troon van God, omkleed met Christus. En wat betekent dat? Wanneer God de Vader naar u kijkt, dan ziet Hij, dat er niets verkeerd met u is. Hij ziet in u geen zonden, gebreken, angst, twijfel. Hij ziet degene met wie u omkleed bent.

Weet u nog, dat Jezus zei: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in mijn naam. (Joh.16:23) Weet u, wat het betekent, om te bidden in de naam van Jezus? Het betekent niet, zijn naam gebruiken, wanneer u bidt. Het betekent niet, dat u

aan het einde van uw gebed nog toevoegt: In de naam van Jezus. Hoe weet ik dat? Hoe vaak hebt u zijn naam gebruikt, u hebt dat zinnetje gezegd aan het einde van uw gebed, en het heeft niet gewerkt?

Maar Jezus zei: Wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. (Joh.14:13)

Dus wat betekent het, om in zijn naam te bidden? Het betekent, te staan voor de troon van God, omkleed met Christus, zodat wat u ook maar wilt vragen, dat vraagt u in de naam van degene, in wie u omkleed bent. En omdat u omkleed bent met Hem, dan is het gebed van Hem en Hij doet voorbede en houdt dat gebed de Vader voor. Hij zal met uw gebed instemmen.

Wederom, voorwaar Ik zeg u, dat, als twee van u op de aarde iets eenparig zullen begeren, het hun zal ten deel vallen van mijn Vader, die in de hemelen is. (Matt.18:19)

Maar als u daar staat, omkleed met Christus, dan kunt u niet iets vragen, wat tegenstrijdig is met het doel van Christus.

Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u geworden. (Joh.15:7)

U staat op die plaats, volkomen aanvaard door God. Niet omwille van iets, wat u gedaan hebt, maar omwille van degene, met wie u omkleed bent. U bent aanvaard en dat is, omwille van die mantel en dus omwille van Christus. En dat heeft dus niets te maken met iets, wat u ook maar zelf had kunnen bewerken.

En het fantastische is dit: Zelfs, als u er een zootje van maakt, zelfs wanneer u dingen echt in de soep laat lopen, zelfs wanneer u zou weglopen van de Heer, zoals die jongste zoon had gedaan, dan blijft u nog steeds een zoon.

Maar wanneer u wegloopt van de bedoelingen van God, dan leeft u niet als zijn zoon en u kunt niet ten volle genieten van uw erfdeel. Maar zodra u terugkeert, dan wacht de Vader u op, om u in ere te herstellen.

Wil iemand hier misschien halleluja zeggen?

Eens een zoon, altijd een zoon. Er zijn goede zonen, slechte zonen, trouwe zonen, gehoorzame zonen, opstandige zonen, onafhankelijke zonen, maar zij zijn allemaal zonen. God wil natuurlijk niet, dat u een opstandige zoon bent, of een onafhankelijke zoon. Hij wil ook liever niet, dat u een trotse zoon bent. Maar wat Hij wel wil is, dat u een zoon bent, vol geloof, die gelooft, dat simpel weg doordat u gelooft, dat u een zoon bent, niet door iets, wat u zelf hebt gepresteerd, maar eenvoudig, doordat u een zoon bent, voor de Vader kunt komen en Hem kunt vragen om wat dan ook, dat deel uitmaakt van uw erfdeel. Halleluja!

Ziet u, Paulus schrijft, dat God ons heeft gezegend in Christus.

Gezegend zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons met allerlei geestelijke zegen in de hemelse gewesten gezegend heeft in Christus .

Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren voor de grondlegging der wereld , opdat wij heilig en onberispelijk zouden zijn voor zijn aangezicht. (-) In liefde

heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus, naar het welbehagen van zijn wil,

tot lof van de heerlijkheid zijner genade, waarmede Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde. (Efez. 1:3 - 6)

Wat betekent dat? Dat u met Hem bekleed bent. Dat u in Hem bent. En God heeft u gezegend in Christus, in degene die u omhult, met elke geestelijke zegen in de hemelse gewesten, omdat Hij ons heeft gekozen, zelfs al voor Hij aan de schepping van de wereld was begonnen om heilig en smetteloos te zijn voor zijn ogen. Hij heeft ons uitgekozen, om zijn zoon te zijn.

Er was eens een dag, dat u Jezus aanvaardde als uw verlosser. Het was uw antwoord op zijn initiatief. Hij heeft u gekozen.

En wat zegt Paulus daarover? Voor de schepping van de wereld had Hij ons al uitgekozen. En wat betekent dat? Dat had niets van doen met de kleur van uw ogen, of hoe u eruit ziet, of iets wat u ooit in uw leven gedaan heeft. Hij had u al uitgekozen, zelfs voor u nog maar iets had kunnen doen, goed of slecht. En zelfs ook voor er maar iets van u bestond. Maar Hij heeft u uitgekozen, om heilig te zijn en zonder enige schandvlek in zijn ogen.

En wat betekent dat? Dat op een dag, als u in de hemel komt, u heilig zult zijn en schuldvrij? Nee! Niet dan pas. Nu! Omkleed met Christus. U staat voor de troon, heilig, zonder enige schuld, volledig aanvaard. Halleluja!

Kunt u nog een openbaring aan?

Waarom heeft Jezus dit niet aan de discipelen onderwezen, toen Hij nog bij hen was?

Waarom heeft Hij zijn boodschap in zo'n verholde vorm gegeven, dat zij die alleen maar later konden begrijpen? Om precies dezelfde reden, dat Hij niet voor hen heeft gebeden, dat zij vervuld zouden worden met de Heilige Geest, direct bij de aanvang van zijn bediening. Maar Hij hield dat achter voor de tijd, nadat Hij opgevaren was naar de hemel. Waarom? Omdat Hij niet wilde, dat zij omhuld zouden worden met Jezus. Hij wilde niet, dat zij de Geest van Jezus zouden hebben.

Weet u, gedurende zijn bediening was Jezus beperkt. Hij kon alleen maar op één plaats tegelijk zijn, en dat op één moment tegelijk. Hij kon maar één ding tegelijk doen, ook maar op één moment.

Maar zodra Hij door de episode van het kruis gegaan was, had Hij de zonde overwonnen, en had Hij de duivel overwonnen. En zodra hij uit de doden was opgestaan, had Hij de dood overwonnen. Zodra Hij opgevaren was naar de hemel en dus teruggekeerd was naar de Vader, werd Hij verheerlijkt met dezelfde heerlijkheid die Hij had, voordat Hij mens werd. De heerlijkheid, die Hij met zijn menswording had moeten neerleggen, die werd toen hersteld. Maar de Geest moest ook nog over ons uitgestort worden. Wij moesten die mantel nog dragen. Maar dat zou niet de mantel van Jezus zijn, want die had toch nog zijn beperkingen, of zijn Geest, want die was ook beperkt gedurende de aardse bediening van Jezus. Maar het zou de mantel zijn van de overwinnende, opgestane, verheerlijkte Geest van de opgestane Christus. Dat is de Geest, die in u woont. Dat is de Geest, die Hem uit de doden heeft doen opstaan.

En de Schrift zegt: Degenen, die Hij heeft gerechtvaardigd, degenen, die Hij voor God aanvaardbaar heeft gemaakt, de rechtvaardigen omwille van zijn bloed, die verheerlijkt Hij ook. En wat betekent dat? Dat, zoals u met Christus omkleed bent, God u al verheerlijkt ziet. Jezus had hun deze dingen eerst nog niet kunnen vertellen, totdat Hij het mogelijk gemaakt had door het overwinnende, zegevierende, verheerlijkte leven van de opgestane Christus, dat hen zou omhullen als een mantel, en in hen zou zijn door de Geest.

Wat een evangelie! Wat een evangelie! Hoe zijn christenen zover van de waarheid verdwaald geraakt?

Nou, ik weet het niet, hoor, of God wel zoveel van mij houdt. Het is altijd zo moeilijk. Ah, ik bid niet zo vaak. Ik denk dat God niet zoveel aandacht aan mij besteed, als ik bid. Wie ben ik nou? Ik kan toch niet verwachten, dat God mij een beetje veel zou geven. Ik ben ook niet zo gehoorzaam. Hij geeft natuurlijk alleen maar wat ik Hem vraag, als ik echt gehoorzaam ben en alles gedaan heb voor Hem. Weet je, ik ben maar kleine ik en beteken niet zoveel.

Maar dat is het evangelie niet. Dat is misleiding. Toen Jezus bad voor al diegenen, die tot geloof zouden komen door de prediking van de apostelen, toen zei Hij het volgende: Ik heb

hun gegeven – Maar dit moet profetisch geweest zijn, want Hij bad toen voor al diegenen, die in de toekomst zouden gaan geloven. Dus daar horen wij ook nog bij, niet waar? Amen? – En wat zegt Hij dan? `De heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven – niet: zal Ik hun eens geven, maar: heb Ik hun gegeven - opdat zij één zijn, gelijk Wij een zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot een, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt. (Joh.17:22,23) Beste vrienden, of u het nu weet of niet, u hebt een mantel van heerlijkheid.

Het uiterlijk van uw gezicht is al wat veranderd. Een paar minuten geleden leek het, of velen van u zeiden: Hoe kan dit waar zijn voor mij? Maar nu kijken sommigen, alsof zij willen zeggen: Ik wou, dat dit waar was voor mij!

Beste mensen, ik zeg u de waarheid over uzelf, zoals God u ziet. En dit is, waarom de schrijver van de Hebreeënbrieff zegt: Daar wij dan, broeders, volle vrijmoedigheid bezitten om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs de nieuwe en levende weg, die Hij ons ingewijd heeft, door het voorhangsel, dat is, zijn vlees, en wij een grote priester over het huis Gods hebben, laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water. (Hebr.10:19-22)

Ik zal nog één ding aan u uitleggen.

De meesten van u zien eruit alsof u wel kinderen hebt gehad. En degenen die zelf geen kinderen hebben, kunnen zich nog wel herinneren, hoe het was toen u zelf een kind was. Maar misschien is u wel eens iets opgefallen bij kinderen. Als zij iets nodig hebben of gewoon iets willen hebben, dan zijn zij niet traag, er hun ouders om te vragen. Er is een veronderstelling dat, omdat u de vader of de moeder bent, u hun dat, waarom zij vragen, ook zult geven. Mag ik een koekje, of een snoepje? Dan verwachten zij, dat u geen Nee zegt. En zou u dat wel doen, dan zullen zij de zaak niet met rust laten. Als kinderen weten zij, hoe zij iets moeten vragen en hoe zij moeten volharden.

Maar wij zijn zonen van de hemelse Vader.

Uw kind zal bij u niet hoeven pleiten om de dagelijkse maaltijden: Alstublieft, geef me wat te eten. Of om wat kleren te kopen, zodat het niet naakt over straat hoeft te gaan. Een kind neemt het als iets vanzelfsprekends aan, dat er elke dag te eten voor hem is, en dat het kleren heeft, zodat hij goed gekleed naar school kan gaan. En u gaat er gewoon zelf vanuit, dat het uw verantwoordelijkheid is, om ervoor te zorgen, dat er elke dag eten op tafel komt, zodat de kinderen niet steeds naar MacDonalds moeten. En dat zouden zij natuurlijk best graag willen. Waar hebben we het over? Over de verhouding Vader – zoon. Hij weet, dat het zijn werk is, om te voorzien. En Hij zegt: Zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid en dit alles zal u bovendien geschonken worden. (Matt. 6:33) Waar hebben wij het alle tijd over gehad? Over de geheimen van het Koninkrijk. Als we naar Hem luisteren, hoeven we er ons geen zorgen over te maken, hoe te eten te moeten krijgen, of hoe wij ons behoorlijk in de kleren moeten steken. Weet u niet, dat uw hemelse Vader altijd in dit alles zal voorzien?

Wat heeft Jezus ons geleerd, te bidden?

Geef ons heden ons dagelijks brood. (Matth. 6:11)

Geef ons elke dag ons dagelijks brood. (Luk. 11:3)

Het gaat hier om alles, wat wij nodig hebben voor ons dagelijks leven. Het is een eenvoudige vraag. Je hoeft er God de arm niet voor om te draaien: Oh Vader, Vader wees genadig, erbarm u, omwille van uw liefde. Heer, ik belijd: Ik verdien helemaal niets. Maar, oh Heer, alstublieft, wees toch genadig ...

Maar dan zal Hij wel zeggen: Kom zeg, vraag Me gewoon en Ik geef het je. En iedereen, die vraagt, die ontvangt.

Maar aan het begin zei Hij: Wanneer gij bidt, zegt: Vader ... (Luk. 11:2)

Goed evangelie, niet waar? Goede boodschap. Het komt uit de bijbel, hoor. Goede boodschappen komen uit de bijbel.

Dus wat verlangt God nu van ons? Dat wij leven als zonen.

Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. (Rom. 8:14)

Dus u kunt alleen leven als een zoon, als u zich door de Geest van God laat leiden. En, zoals ik in het begin al zei: De Heilige Geest is ons gegeven, om ons in staat te stellen, om te doen, alles wat het Woord zegt, zodat het tot leven kan komen in ons leven.

Degene die omkleed is met Christus, zal een man of vrouw van het woord zijn. Elke dag zal hij zich voeden met het woord. Elke dag zal hij zich de beloften toe-eigenen, die zijn erfdeel zijn. En elke dag zal hij leven vanuit het goede van dat alles. Want alleen dan, als hij leeft in de volle zegen van zijn erfdeel, kunnen de rivieren van leven vanuit hem stromen, op de manier zoals God het bedoeld heeft. Dus hij ontvangt niet alleen voor zichzelf, maar ...zodat, de Vader verheerlijkt kan worden in zijn kind, want hij draagt veel vrucht voor de heerlijkheid van de Vader. Amen!